

Sygn. akt III AO 27/01

P O S T A N O W I E N I E
Dnia 12 października 2001 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z wniosku C. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o emeryturę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 12 października 2001 r.

wniosku o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2001 r., sygn. akt II UKN 591/00

o d d a l a wniosek.

Uzasadnienie:

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2001 r. II UKN 591/00 odrzucił kasację wnioskodawcy C. S. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2000 r. Sąd Najwyższy uznał, że pełnomocnik ubezpieczonego kasację od tego wyroku złożył w Sądzie Apelacyjnym w dniu 7 sierpnia 2000 r., a więc z przekroczeniem miesięcznego terminu biegnącego od dnia 4 lipca 2000 r., tj. od dnia doręczenia wyroku z uzasadnieniem stronie, na rzecz której został ustanowiony.

Pełnomocnik wnioskodawcy złożył w Sądzie Najwyższym wniosek o sprostowanie powyższego postanowienia „poprzez przyjęcie, że kasacja została wniesiona w terminie. W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik stwierdził, że poczynione przez Sąd Najwyższy ustalenia są błędne, albowiem kasacja została

wniesiona w dniu 4 sierpnia 2000 r. , na dowód czego przedstawił kserokopię potwierdzenia nadania nr [...] z dnia 4 sierpnia 2000 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 350 § 1 Kpc sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Nie ulega wątpliwości, że prostowanie niedokładności, błędów i omyłek wskazanych w powyższym przepisie może nastąpić również na wniosek strony, a zatem również na wniosek pełnomocnika wnioskodawcy złożony w niniejszej sprawie.

Pełnomocnik domaga się sprostowania błędu popełnionego w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2001 r., nie zaś jego sentencji. W związku z tym należy stwierdzić, że zgodnie z trafnym stanowiskiem Sądu Najwyższego przedstawionym w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 1982 r. I PZ 7/82 (OSNC 1982 nr 10 poz. 155) sprostowaniu mogą ulegać niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki popełnione również w uzasadnieniu wyroku. Dlatego też wniosek w tym przedmiocie wymaga merytorycznego rozpoznania, a w razie jego bezzasadności podlega oddaleniu.

Wniosek o sprostowanie powyższego postanowienia Sądu Najwyższego podlega jednak oddaleniu. W przypadku bowiem, gdyby Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia istotnie popełnił błąd polegający na ustaleniu błędnej daty wniesienia kasacji przez pełnomocnika wnioskodawcy, to niedopuszczalne byłoby sprostowanie tego błędu w ten sposób, że pełnomocnik ubezpieczonego kasację złożył w Sądzie Apelacyjnym w dniu 4 sierpnia 2000 r., zamiast w dniu 7 sierpnia 2000 r., ponieważ prowadziłoby to do sprzeczności sentencji tego postanowienia z jego uzasadnieniem. Gdyby kasacja została wniesiona w dniu 4 sierpnia 2000 r., jak twierdzi wnoszący o sprostowanie, wówczas kasacja nie podlegałaby odrzuceniu jako wniesiona po terminie. Z kolei zaś sprostowanie, o którym mowa w art. 350 § 1 Kpc w żadnym przypadku nie może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia, a zatem w tym wypadku do zmiany rozstrzygnięcia o odrzuceniu kasacji.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.